

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. Matris Teresæ, De lesv Fvndatricis Monasteriorvm Monialivm & Fr. Carmelitarum discalciatorum ex prima regula

Ribera, Francisco de

Moguntiaë, 1603

Cap. XXX. In quo vitæ suæ discursum prosequitur, nec non refert quomodo Deus remedium adhibuerit quando in maximis esset molestijs, & quomodo, S. Pater Petrus Alcantarus Ordinis S. Francisci ad illam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-43365

vehiculum ita suaue quod transit inter Deum & animam, vt rogem suam Maiestatem diuinam vt eos gustare permittat, qui forsitan me mentiri credant. Durante tali affectu vt ebria incedebam, voluissem neque videre neque loqui, sed tantum in ea remanere pœna, quàm maiorem iudicabam gloriam, quàm quæ in omnib⁹ creaturis inueniri potest. Hoc mihi sæpius contigit, ita vt stando in aliorum præsentia sine magna pœna resistere non potuerim, ita quod postea publicari incœperint. Sit Dominus in æternum benedictus, qui eiusmodi fauores concedit, quæ tam malè pro tantis beneficijs acceptis correspondet.

CAP. XXX.

In quo vita sua discursum prosequitur, nec non refert quomodo Deus remedium adhibuerit quando in maximis esset molestijs, & quomodo, S. Pater Petrus Alcantarus Ordinis S. Francisci ad illam venerit. Tractat præterea nonnullas tentationes grauissimas & molestias interiores quas aliquando passa fuit.

A Nimaduertendo quàm parum aut nihil potuerim operari propter magnos impetus, timebam valde, cum intelligere non possem quomodo pœna & delectatio simul esse possent. (De spirituali loquor) quia sciebam fore possibi-

possibile vt pœna corporalis & delectatio spiri-
tualis simul manere possent. Sed pœna spiri-
tualis excessiua cum magna delectatione & gu-
stu, hoc me obstupescere fecit, & omni modo
resistere conabar: sed ita parum poteram vt ali-
quoties defatigata remanserim. Nemini ea quę
mihi contingebant referre audebam, excepto
meo confessario: nam si illa alijs retulisset, be-
ne dicere potuissent in me paruum fuisse humi-
litem. Placuit Domino meis molestijs magna
ex parte remedium adhibere. Venit enim ad me
Benedictus Pater frater Petrus de Alcantara cu-
ius mentionem ante feci, referendo mihi aliqua
suam pœnitentiam concernentia: & inter reli-
qua retulit q̄ viginti annis continuis ciliciũ (*de
piastra di metallo,*) siue metallicum portasset,
qui etiam aliquorum libellorum est author, in
quibus de oratione tractatur, qui passim in lin-
gua vulgari inueniuntur, quia cũ in illo exerci-
tio multum profecisset, scripsit in illorum gra-
tiam, qui sese in oratione exercent. Strictissimè
regulam Sancti Francisci obseruabat. Venit ad
me vidua illa admodum mihi chara cuius ante
mentionem feci, quando intellexit huius Patris
aduentum: cum & illa meam sciret necessitatem
& afflictiones, in quibus me consolari solebat,
quæ cum sincerã haberet fidem, aliter credere
non poterat, quàm quod esset spiritus Dei bo-
nus, licet alij contrarium affirmantes dicerent
esse dæmonium, quæ cum esset iudiciosa & ad-
modum discreta, vt cui Dominus magnam in

R 3

ora-

oratione contulerat gratiam, voluit sua Maie-
stas diuina, vt doctissimorum virorum interes-
set congregationi. Concedebant mihi mei con-
fessarij, vt liberè cum eadem de aliquibus lo-
querer. Itaque certior facta de aduentu Patris
Petri, vt eò melius ego cum eodem tractare pos-
sem: me inscia, licentiam à meo Patre Prouin-
ciali obtinuit, vt mihi per octiduum in eius ædi-
bus comorari liceret, vbi ego nec non in ali-
quibus ecclesijs prædicto Patri, totius vitæ meæ
rationem & in oratione procedendi modum,
maiori qua poteram claritate, sine aliqua simu-
latione, sicuti etiam cum alijs, qui animæ meæ
curam habebant, facere consueueram, declara-
ui, qui statim melius animaduertit, (habens in
omnibus experientiam) in quo omnis difficul-
tas consisteret, quam ego ipsa alijs declarare po-
teram, cum gratias mihi à Domino concessas
minime intellexerim. Itaq; prædictus Pater fi-
deliter me instruens (non comprehendendo vi-
siones, quæ non erant imaginatiuæ minimè per-
cipere poteram, quæ animæ oculis videbam,
nec modum quo id fieri posset, cum tantum ea-
rum curam habueram, quæ oculis corporeis videri
voluit, vt quas animæ oculis vidissem in precio
haberem, & sic Pater Petrus de hisce visionibus
me instruxit, & summopere mecum consolaba-
tur, certissimè sciens Dei spiritum bonum esse, &
quod fide excepta, nihil possit esse verius; & quod pro-
pterea summopere essem obligata ad Deum laudan-
dum. Et mecum habuit maximam compassionem,
cum

cum, habere bonorum virorum contradictionem, sit ex maximis molestiis, quæ inueniri possunt. Et quod etiam similes in posterum deberem expectare, cum ne vnus quidem in ciuitate esset, qui me intelligere potuerit, & dicebat se velle de hoc loqui meo confessario & cuidam alteri nobili, qui me plurimum molestauerat, licet me satis amaret. Quo facto vltimus ab ipsis non molestabar, licet rationes quas in medium Pater Petrus adduxit nobili prædicto insufficientes viderentur, & vna conclusimus vt Patri Petro, quæ mihi acciderant transcriberem, & consolata remansi committendo me Deo & orationi vacando, & nullo modo dubitavi quin Dei spiritus esset. Satiari non poteram in reddendo Deo Opt. Max. gratias, & Sancto Iosepho, mihi persuadendo prædictum Patrem eius intercessione ad me venisse, cum fuerit Commissarius Generalis custodiae Sancti Iosephi, cui me multum nec non gloriosæ virgini Mariæ commendaue- ram. Sit Deus in omnibus benedictus, Amen.

CAP. XXXI.

*In quo tractat aliquas tentationes exteriores
& representationes à Dæmonio ipsi factas,
& de tormentis quibus ab ipso afficiebatur,
& nonnulla alia refert ad cautelam illis, qui
per viam perfectionis progrediuntur.*

MODO aliquas referam tentationes manifestas mihi à Dæmonio factas, quæ tales fuerunt,

R 4

fuerunt,